

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 50 (1872).

ВІВТОРОК, 2 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

1 липня відбувся пленум Кіровоградського обласного комітету Компартії України. Пленум розглянув питання про завдання обласної партійної організації по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС та постанови травневого (1974 р.) Пленуму ЦК Компартії України.

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Олександрійського міського партії І. В. Дробот, другий секретар Кіровоградського міського партії А. Д. Сузачов, директор Богданівської середньої школи Знаменського району Герой Соціалістичної Праці І. Г. Імаченко, перший секретар Олександрійського райкому партії С. Х. Тараненко, старший плавильник Побузького нікелевого заводу А. М. Бондаренко, голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, перший секретар обкому ЛКСМУ М. К. Скляниченко, ректор Кіровоградського педінституту Ф. Г. Овчаренко, голова облпрофради Д. Т. Жмак.

В роботі пленуму взяв участь і виступив завідувачий відділом науки і учбових закладів ЦК Компартії України Ф. М. Рудич, взяв участь інспектор ЦК Компартії України П. О. Федулів.

Із заключним словом на пленумі виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

В обговореному питанні пленум прийняв відповідну постанову.

Пленум заслухав інформацію другого секретаря обкому Компартії України Л. Ф. Кібця про хід виконання постанови пленуму обкому партії «Про підсумки квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК Компартії України «Про завдання партійних організацій республіки по дальшому поліпшенню роботи з кадрами в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС» і завдання обласної партійної організації».

Пленум прийняв у цьому питанні відповідну постанову.

Пленум розглянув організаційне питання. Пленум затвердив завідувачим промислово-транспортним відділом обкому партії Б. Ф. Суржана, звільнивши від обов'язків завідувачого відділом В. В. Спренжину в зв'язку з переходом на іншу роботу.

(Докладний звіт друкуватиметься в наступному номері).

ПРОМИСЛОВІСТЬ УКРАЇНИ ДОСТРОКОВО ВИКОНАЛА ПЛАН ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ 1974 РОКУ

Трудаці промислових підприємств України у відповідь на звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, широко розгорнули соціалістичне змагання за успішне виконання завдань четвертого року дев'ятої п'ятирічки, достроково, 28 червня, виконали план першого півріччя 1974 року за обсягом реалізації промислової продукції і випуском більшості найважливіших видів виробів.

ВІТЧИЗНІ — НАШ УДАРНИЙ ТРУД

В ПОЛЕ — 15 ЗАГОНІВ

На жнива в Новгородківському районі вийдуть 170 молодих механізаторів. В ці дні, перед косовицею хлібів, кожний має конкретне завдання, визначив місце і обсяг робіт. Комітети первинних комсомольських організацій закінчили комплектацію колективів, які візьмуть участь у збиранні нового врожаю. П'ятнадцять комсомольсько-молодіжних екіпажів, десять бригад по очищенню зерна, створених на базі шкільних виробничих

бригад, — таким загonom розпочнуть комсомольці і молодь району жнива четвертого року п'ятирічки. Вісім комсомольсько-молодіжних ланок будуть заготовляти корми для громадського тваринництва.

В усіх знову створених колективах молоді хлібороби у відповідь на Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів у 1974 році» беруть зобов'язання зібрати ранні зернові в найкоротший строк і без втрат.

О. БАЛАБАН,
інструктор Новгородківського РК ЛКСМУ.

ВЕДЕ БРИГАДА КОРШЕНКА

То не свято, якщо немає святкового настрою. А від чого ж він? Звичайно, перш за все, від успіхів в роботі. До свята Дня радянської молоді ми прийшли з високими показниками в груді.

Комсомольсько-молодіжна бригада Вячеслава Філіпова свій піврічний план виконала ще 22 травня, на їх трудовому календарі вже грудень визначального року п'ятирічки.

Наближається до завершення бригадний п'ятирічний і колектив, який очолює Віктор Коршенко.

Словом, звання передового підприємства міста яким є завод чистих металів імені 50-річчя СРСР, молоді виробничники виправдовують з честю.

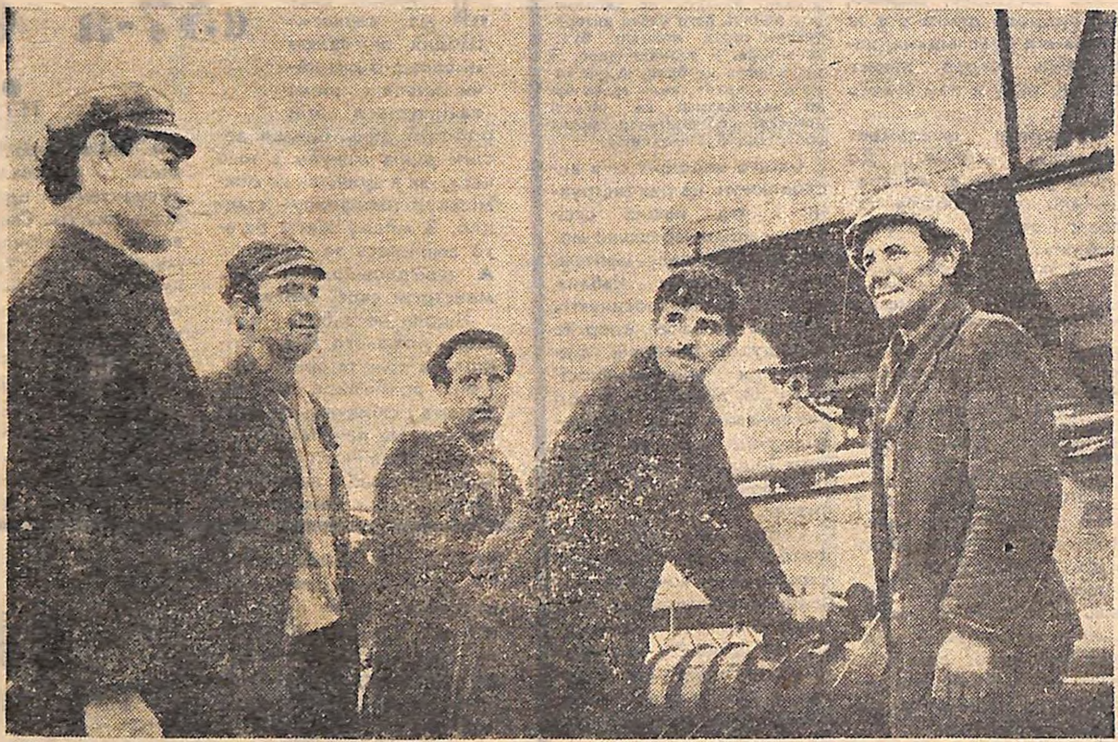
Т. ШАРШАТКІНА,
заступник секретаря комітету комсомолу заводу чистих металів.
м. Світловодськ.

Комбайнери колгоспу імені Петровського Устинівського району Василь Обач, Іван Ключник, Олександр Жунич, Леонід Даровський, Леонід Патріман зобов'язалися в липні цього року зібрати озиму пшеницю на площі 200-250 гектарів — кожний і намотати по 5 тисяч центнерів зерна.

На фото (зліва направо): В. ОБАЧ, І. КЛЮЧНИК, О. ЖУНИЧ, Л. ДАРОВСЬКИЙ та Л. ПАТРИМАН.

Фото В. КОВПАКА.

ДОНЕДАВНА на урочистих зборах, відзначаючи працю кращих трудівників молочнотоварних ферм, до них звертались:

— Дорогі трудівники! Наші славі доярки! Зараз так звертатись не можна. І «зніжувати» у цьому комсомолець Кирило Демчук. Він увійшов у список десяти кращих, які поминули п'ятитисячні падої молока від кожної корови.

Не думав — не галав Кирило стати доярком.

На ферму в радгосп імені Кірова Білявського району прийшов хлопцеві не випадково. Хотілося працювати поруч з Ніною Коломієць. А оскільки механізаторські посади були зайняті — пішов фуражиром.

Турбувався на фермі. Особливо завідувача Галина Волна. Місто недалеко — одружиться Кирило і, дивись, забере Ніну з собою. Бо ж хіба то робота для мо-

ПЕРШИЙ П'ЯТИТИСЯЧНИК

А Ніна ж не проста доярка — на 5 тисяч замахиулась. Наналегаєва, працює. Дала слово — зробить. А коли Ніна сягла п'ятитисячного рубежу — весілля справили.

І зокрім сумно стало, коли Ніна пішла з ферми — донька народилась. Кому її групу довірили?

І тоді вирішили виручити Кирило. Прийняв її групу.

Перші дні (не дні — тижні) виходили на перше доїння поночі, раніше всіх. Підгодили одну корову доїти. Спасибі, іноді зоотехнік допомагав, Чотиріх чоловіків зрозуміло...

Але та поміч не ризувала. І тоді хлопцеві вирішили допомогати всі доярки, щоб швидше навчився.

«Випалялися» з Кирилом найкращі доярки Галина Мезиник, Ірина Коломієць, Марія Мачинська, Марія Казаніч.

тоді, що десь за півроку Демчук їх почне переганяти в роботі.

Наприкінці минулого року лише одна Ірина Коломієць (сестра його дружини) падоїла від кожної корови більше, ніж Кирило.

5200 кілограмів — показник К. Демчука. Зобов'язання на визначальний рік п'ятирічки — 5500. Таке ж зобов'язання і його дружини, яка взяла нову групу корів.

Відповідаючи на поздоровлення, Кирило пообіцяв вийти на кінець п'ятирічки на 6-тисячний рубль.

А ще — випитиметься. Заочно. На зовестфай.

— Адже передумова високих показників — вагомий знання — зазначив комсо-

В ОДЕСІТІВ — ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

Штрихи до портрета сучасника

НАРОДЖЕННЯ АВТОРИТЕТУ

Того дня Анатолій Ларіонов був найщасливішою людиною в світі. У всякому разі йому так здавалося. Дружина народила йому доньку Світлану. Власне, може й не Світлану, може дочка носитиме якесь інше ім'я, але молодий батько уже подумки не раз і не два повторив про себе саме це ім'я.

Члени бригади, яку очолює Анатолій, по черзі потиснули йому руку, поздоровили з поповненням сім'ї.

— Хай щастить тобі, бригадире. Хай твоя донька росе здоровою.

Як швидко спливає час! Ніби ж оце тільки вчора відгу-

ляли весілля, ніби кілька днів тому він повернувся з армії, а, дивись, — уже й батько.

За вікнами майстерні гуляють весняні вітри, гудуть, ніби викликають чоловіка на вулицю. А тому й справді захотілося побути наодинці, звикнути до свого щастя, подумати про своє життя.

Ось уже два роки в Покровському відділенні «Сільгосптехніка» очолює він бригаду слюсарів по заявкових ремонтах і техобслуговуванню. Давно звик до слова «бригадир» і тепер здається, що нічого такого складного в його роботі немає. А спочатку... Та що там

говорити. Легко було хлопцеві. Керуючий відділенням Андрій Гаврилович Яковий дивився на його призначення без найменшої боязні.

— Осилить. Чого не знаєш — научимо, допоможемо. Молодим у нас дорога скрізь.

Принциповий, вимогливий до себе і до інших, Анатолій Ларіонов користується великим авторитетом серед робітників відділення. Комсомольці обрали його своїм вожаком і не помилилися в своєму виборі.

Скільки й пам'ятали робітники, у їх відділенні ніколи не було спортивного майданчика. Отож після роботи всі розходи-

лись по домівкам чи десь «забивали козла». Анатолій не міг з таким миритися. Не так давно, повернувшись з армії, він ще й досі був під враженням тієї організованості і дисципліни, яка панувала серед його товаришів і в роботі, і в дозвіллі.

На профспілкових зборах він попросив слова і сказав усе, що думає про робітників, про їх роботу, а ще більше говорив про їхнє дозвілля. Вже після зборів порадилися з комсомольцями. І одного разу вони, озброюючись лопатами, ломом та іншим знаряддям, взялися ладнати волейбольний майданчик.

Бачачи таку наполегливість, адміністрація та профком придали тенісний стіл, шахи, м'ячі. Тепер в обідню перерву та по роботі робітників можна бачити за тенісним столом, а

молодших — на волейбольному майданчику.

Анатолій зарекомендував себе й умілим керівником. Очолюваний ним колектив — дружинний, згуртований. Хлопці живуть за принципом: один за всіх і всі за одного. А їх у бригаді п'ятеро. Бригада комсомольсько-молодіжна, ударна. І в тому, що місячні і квартальні завдання вона завжди не тільки виконує, а й перевищує, значна заслуга бригадира Анатолія Ларіонова. Нещодавно комуністи відділення прийняли його кандидатом у члени КПРС.

— Хороший робітник і організатор, — так з теплотою в голосі говорять про нього всі члени бригади.

Г. ШЕВЧЕНКО.

с. Покровка
Кіровоградського району.

Цих дівчат в селішні Капітанівка Новомиргородського району здружила одна адреса — професійно-технічне училище. І то нічого, що Віра Крестнікова приїхала сюди з Воронезької області, а Ольга Мохнюк — з Вінницької, Люба Лучко — з Галичини, а Надія Плешкова — з Кіровоградської, а Надія Плешкова — з Ураї. Дівчат тепер, як кажуть, і водою не розділяєш. Бо єднає їх щира, дівоча дружба.

На знімку: В. КРЕСТНІКОВА, О. МОХНЮК, Н. ПЛЕШКОВА, Л. ЛУЧКО, Г. МИНАКОВА.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

ЩОБ ВІДКРИТИ СЕБЕ...

З ГАДУЮ її щоразу, коли переїжджаю на нову будову. І хоч називають цю розповідь давньою легендою, вважаю, що здорова думка все ж пішла від бувальщини, народилася серед живих людей, тому й пам'ятають її досі.

Закладали фундамент величезної дзвіниці. До трьох робітників, які працювали тут, підійшов чоловік і запитав, що вони роблять.

— Я тягну це кляте камілля, — сказав один і з серцем показав натружені долоні з мозолями від тачки.

— Я заробляю гроші, — діловито відповів другий, — щоб мати чим прогнати свою сім'ю.

А третій, піднісши зір до неба (туди сягалим височина будова), урочисто промовив:

— Я буду дзвіницею...

Поголовна більшість у нас на реконструкції Сальківського цукрозаводу отаких будівельників, як останній з легенди. Коли розмовляв я з хлопцями і несподівано відкрив для себе: маю вже сьогодні, незважаючи на молодість, солідну трудову біографію.

Починав у Запоріжжі після закінчення профтехучилища. На будовах міста працював там три роки. Звучить коротко: три роки, а самому хочеться іноді згадати найменші подробиці минулого. Пам'ятаю своїх друзів, таких, як сам, хлопців. Вони змінювались буквально на очах. Щоденні практичні

навички, почуття відповідальності за кожну доручену справу вершили своє діло. Молоді робітники мужніли, гартувалися у праці, ставали досвідченими майстрами своєї професії.

Після армії я продовжив «географію» своїх будов. Зараз маю за плечима відомий стан «3600», в Набережних Човнах — КамАЗ, Криворізьку дев'яту домну, Побужжя.

На реконструкції у Сальківському цукрозаводі електроварильників Володимира Ліпника із СУ-200 тресту «Запоріжметалургмонтаж». З ентузіазмом і романтикою дружать наші юнаки й дівчата. Згуртованість і взаєморозуміння між членами комсомольсько-молодіжних бригад допомагають останнім добиватися визначних успіхів у праці.

У бригадира нашого — багатий досвід і знання своєї справи. Мабуть, це насамперед робить його слово авторитетним серед молодих будівельників. Я визнаю щиро, в нас ніколи не було, м'ляко кажучи, «тертя», коли треба було залишитися на об'єкті допізна, щоб підняти фронт робіт для будівельників.

Багато хороших слів висловлюють на реконструкції і про наших сусідів — комсомольсько-молодіжну бригаду монтажників Анатолія Чабана. Хлопці вміло поєднують молодецький запал, енергію з пошуком резервів підвищення продуктивності праці. А показник якості виконуваних цим колективом робіт став для багатьох інших зразком. Про це відзначають на операціонах.

Серед моїх колег за фахом — електроварильників — хочеться відзначити Володимира Гончарова, Валентина Корлюкова, які щоденно докладають максимум сил і старання для якісного виконання зварювальних робіт.

Своєчасно здати першу чергу Сальківського цукрозаводу — то обов'язок кожного комсомольця ударної комсомольської, який спонукає нас до самовідданої праці.

П. РАЄНКО,
електроварильник.
с. Салькове,
Гайворонський район.

П'ЯДЕСЯТ сьомої слухась.

«57-а СЛУХАСЬ...»

ПРОФЕСІЙ БАГАТО.
ЗДОБИТИ СВОЮ

ПРО СВОЮ ПРОФЕСІЮ РОЗПОВІДАЄ ТЕЛЕФОНІСТКА
ТЕТЯНА МІКОЛАІВНА ГОНЧАРОВА

робочий день. Більше десяти років минуло з того часу, як я прийшла на міжміську телефонну станцію. В моєму житті багато змінилось за ці роки. А найголовніше — стала майстром своєї справи.

Ніколи не забуду першого робочого дня. Ввійшла в комутаторний зал, і очі розбіглися. Сидять дівчата і слідкують за апаратами. На панелях комутаторів засвічуються і гаснуть маленькі лампочки. Телефоністки швидко від-

повідують, переставляючи ключі, розмовляють з абонентами і одноразово щось пишуть. Сказати відверто, не повірила, що сама так зможу. Та минув час. Тепер я — телефоністка першого класу. Я не жалкую за тим, що обрала таку професію. Вона корисна і необхідна.

Але дехто з дівчат, працювавши деякий час, йдуть від нас. В чому річ? Спочатку все цікавить, багато вражень, дізнаєшся

чимало нового. А потім звикаєш, починаєш працювати майже автоматично, підсвідомо думаєш: «і це все? І так завжди?». Таке питання, по-моєму, закономірне на будь-якому робочому місці. Важливо побачити перспективу. Як, наприклад, Віталіна Федорівна Артеменко. Прийшла до нас ученицею. А тепер виконує обов'язки інженера. Вона закінчила Одеський електромеханічний інститут

зв'язку. Отже, треба вчитись, щодня, все життя...

Необхідно добре пам'ятувати, порадитись з батьками, вчителями, друзями. І, якщо професія телефоністки до душі, сміливо приходьте на станцію. Тут закінчите тримісячні курси. І вам доручать комутатор.

Т. ГОНЧАРОВА,
телефоністка міжміської телефонної станції.

м. Кіровоград.

ВЧИТИСЬ ПО-ЛЕНІНСЬКИ

КРОКИ ДО ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ

● СТУДЕНТСЬКА ГРУПА. РІК НАВЧАННЯ

нам зрозуміти життєву необхідність нарисної геометрії.

Взаємна допомога, уболівання за кожному позитивну оцінку, щоденна праця над підручниками привели нашу групу до першості в Ленінському огляді академічних груп. Це піддало нас снаги на другий семестр. Завзято взялись за підручники. Вже знали, з чого починати вивчення нових предметів: теоретичну механіку і фізику. Обидва з'їзди комсомолу зустрічала група 100-процентною успішністю.

Про боротьбу за глибокі знання ми розмовляли і на диспуті. І вже на кінець суперечки дійшли згоди, що вершини майстерності майбутньої спеціальності, нам підкоряться тільки у настирливій праці. Мої однокурсники захоплюються науковою роботою. Варто сказати, що всі писали реферати з історії комсомолу Кіровоградщини. А перед цим провели значну пошукову роботу. Четверо хлопців з нашої групи відвідують заняття математичного наукового студентського товариства. Вони стали головними консультантами з цього предмета.

Протягом навчального року ми відчували постійну увагу з боку інститутського комітету комсомолу. Він закріпив за нашою групою громадського куратора, — студента другого курсу заступника секретаря комсомольського бюро механіко-машинобудівного факультету Миколу Гусева. Разом ми проводили комсомольські й профспілкові збори, організовували свій вільний час. Брали участь у будівництві нових корпусів інституту. Зараз час літньої сесії — період особливих хвилювань. До неї ми підійшли добре підготовлені. Це показали ті екзамени, котрі лишилися позаду. На кожному з них ми отримували більше десятка п'ятірок і четвірок.

Швидко промайне літо. А там розпочнуться заняття на другому курсі. Він гринесе нові турботи, хвилювання, здобутки.

Юрій ЛИСЕНКО,
студент механіко-машинобудівного факультету Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА ВІРНІ

28 червня в Москві закінчила роботу Всесоюзна наукова конференція «Ленін і молоді». На ній обговорювалися питання освіти юнаків і дівчат, сучасні форми виховної роботи серед молоді, проблеми політичного виховання і підвищення громадської активності молодого покоління.

На закритті конференції з доповіддю виступив віцепрезидент Академії наук СРСР академік П. М. Федосєєв.

У конференції брали участь секретарі і члени бюро ЦК ВЛКСМ, партійні, радянські, профспілкові працівники, керівники міністерств і відомств.

(Кор. ТАРС).

Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість.

Час сільського лікаря ушільнюється до педантизму. Кожна хвилина на обліку. Сьогодні Феодосій проводить заняття в лікарні, зовні, мовби згадавши свою іванівську юність, активізує роботу комсомольського осередку.

Дивні стосунки складаються з попом Назарієм. Були вони сусідами. Ветха дерев'яна церквушка, як більшо на оці, примостилися навпроти лікарні по той бік шляху, і, здавалося Феодосієві, гордовито споглядала невлаштованість лікарняних буднів. У неділю сюди тяглися прихожани, переважно літні жінки. Феодосія душив гнів, знущальне бомкання церковних дзвонів, та ще під самими вікнами, виводило його з себе. За давньою студентською звичкою лікар підхоплювався дуже рано. Не спалося, очевидно, й отцю Назарію. Тому й зустрічалися вони чи не кожного ранку. Забачивши один одного, зупинялися у споглядальних позах. Починав Феодосій:

— Отак, значить, і продовжуємо морочити людей, отець Назарій...

Отець Назарій по своїй натурі не схильний до категоричності суджень, пробував перевести на чисто компромісний початок.

Арбітром у тій суперечці стало життя. Кількість прихожан отця Назарія катастрофічно зменшувалася. Нове владно входило в життя і побут, у закостенілу свідомість навіть найвідсталіших людей. Отець Назарій був чоловік розумний і не міг цього не помічати.

— Ну і як, — переможно насакачував на нього Феодосій, — скоро попроситеся у колгосп на роботу? З вас би міг ще вийти пугачий тракторист...

«Царство небесне», очевидно, не влаштувало вже і самого отця Назарія. На чергове Феодосієве побажання щасливої туди мандрівки він чи не вперше розсердився по-справжньому:

— Я волів би спочатку вас там побачити, — і ображено відвернувся.

«Порозумілися» вони під час повені. Навесні Синюха, увібравши в себе каламутні води Чорного Ташлика і численні

(Закінчення. Початок в газетах за 11, 13, 15, 18, 20, 22, 25, 27 та 29 червня).

струмки, зі скелястих пагорбів, що стрімко спадали вниз, повноводо розливалася, затоплюючи беззахисні городи і хатки. Треба було рятувати односельців. І колгоспники приходили на допомогу. То-

го дня отець Назарій був сумний і задуманий. Він давно не схильний був сприймати повін як божу кару. Розгормонілися. Феодосій як завжди, навідав:

— Ось у Євангелії сказано, що земля плоска, і нерухома в просторі. Невже ви навчаєте оцієї премудрості і свою паству?

— Ні, такої дурниці я не скажу, — невесело посміхнувся отець Назарій. Почувалося, що сусід чимось пригноблений і розгублений. Феодосій розцінив це, як здоровий симптом.

З деякого часу він змінив тактику. Почав говорити стриманіше, розсудливіше. І з подивом помітив, що піп і сам із скепсисом ставиться до своєї служби.

Почалися жнива. Зволікати зі збиранням було гріхом. А тут — неділя.

— Послухайте, отець Назарій, — миролюбно звернувся до нього Феодосій, і почав здалеку, — все-таки значна кількість літніх людей ще тримається вашої церкви. А в полях осипається пшениця. Ви знаєте, що таке хліб. Агітуйте їх, щоб усі вони до одного вийшли завтра в поле...

— Гаразд, — хвилюк подумавши, згодився отець Назарій, — а ви мені дасте справку, що я був хворий і не зміг відправити службу...

— Авжеж дам, — подумавши, охоче згодився лікар.

На тому й розійшлися. Отець Назарій дотримав слова. Наступного ж дня він звернувся до пастви з палким закликком вийти на жнива. В разі ж непослуху загрожував смертним гріхом і божою карою. Прихожани дружно вийшли в поле. Кількість робочих рук, що були зараз на вагу золота, значно збільшилася.

Цей випадок став початком «падіння» отця Назарія. Не витримавши щоденних наскоків агресивного сусіда і войовничої громадськості, він, щоправда не зразу, а таки пішов на пенсію. Дерев'яна церква на превелику радість молоді була пристосована під клуб. Ну а хати колишніх куркулів — під нові корпуси лікарняного містечка.

(Далі буде).

Новий механоскладальний корпус № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів став справжньою окрасою міста.

Фото М. ЛІТВИНОВА.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

До магазину № 2 обліготоргу пещодавно надійшли такі новинки з художньої літератури:

Славок ЯНЕВСЬКИЙ. «Ясени». Видавництво «Радянський письменник». К., 1974 р. Роман. Переклад з македонської. Роман «Ясени» художньо відтворює цілу епоху в житті невеликого слов'янського народу — македонців. Своєю ідейним спрямуванням, гостротою сюжету, художніми образами він багато в чому перевертується у ставленням творам М. Шолохова, А. Голлова, М. Стелімаха.

Трагічно складається доля красуні Костадіни — коханки, ошуканого куркулем бандита Апостола, що так само, як і Костадіна, гине. В драматичній боротьбі гине і інший герой роману. Класова боротьба, що відбувається у двох сусідніх селах, які здавна поругують між собою, досягає тріпотного напруження і все-таки завершується перемогою нового, прогресивного, на чолі якого стоять комуністи.

Юрій МОКРІЄВ. «Так близько...». Видавництво «Радянський письменник». К., 1974 р. Спогади.

Спогади відомого українського письменника становлять собою єдине художнє полотно. Героєм розповіді є сам автор, який бачив на своєму довгому шляху багато подій, зустрічався з незабутніми людьми. З великою любов'ю й теплою згадує Ю. Мокрієв своїх сучасників і побратимів: Остана Вишню, Максима Рильського, Володимира Сосюру, Андрія Малишка, Костянтина Паустовського та інших.

Приклад бери у мужності

Ім'я угорського комуніста-інтернаціоналіста Дежо Папая досить добре відоме на Кіровоградщині. Тут він працював на партійній роботі, був чекістом, звідси пішов 22 червня 1941 року добровольцем у Червону Армію і став на захист радянської землі. Сюди він більше не повернувся, полігши смертю героя в бою під станицею Морозовською, на підступах до легендарного Сталінграда.

Разом з Дежо Папаям заяву про зарахування добровольцем писав і його син, комсомолец Віль Папай. Він був кілька разів тяжко поранений. Вважали його теж полеглим на полі бою з фашистськими загарбниками.

Важко розмовляти звичайними словами про цю зустріч. Привезли майже нерухомого, на ліжечку, в супроводі медичної сестри. Софія Данилівна впала снівом на груди. Не плакала, навіть не стогнала. Не дорікала за тривале мовчання. Мати добре розуміла сина.

Дежо ПАПАЙ, угорський комуніст - інтернаціоналіст. Фото 20-х років (зліва).

Віль ПАПАЙ. Фото часів навчання в Кіровограді.

В одному з науково-дослідних інститутів лікарі зробили ще кілька складних операцій. І на щодах Папая заграв рум'янець.

Кажуть лікарі, що тут не вони зробили найважливіше — сам Віль повірив у можливість одужання і прагнув цього з усією силою свого впертого характеру.

— Лікарю, скажіть, чи скоро я ходитиму своїми ногами, чи зможу працювати?

Сивий хірург раптом спохмурнів, що раз позирнув на хворого і сказав:

— Синку, я вірю, що це буде, хоч, може, й не так скоро, як хотілося б...

За рік Віль Папай міг самостійно, без допомоги посторонніх, мандрувати по палаті, потім вийшов на алею біля лікарні. Ще через якийсь місяць залишив ціпок і пішов...

Випускали його неохоче: треба було ще почекати, поки ранні зарубуються, доки зникне кво-

лість рухів. Та де там було чекати, коли так хотілося жити здоровим життям, тягнутися до знань!

В архіві Кіровоградського машинобудівного технікуму й досі зберігається його заява про прийом на навчання. А поруч — друга, з проханням про академічний відпуск — «відкрився» рані. Значить, переорієнтував свої сили, взяв понад можливе. Перепочивши — знову до навчання. З підзнакою закінчив технікум і одержав призначення на Калужський машинобудівний завод, у конструкторський відділ. Там працює й зараз.

Калужська газета «Знамя» розповіла, як зустрілися Віль Папай з своїм однополчанцем, нині народним суддею Леонідом Александровим. Тільки тут і дізнався Віль, як його виручали товариші в тім пам'ятній бою при виході з оточення. Леонід Александров ледве вірив своїм очам: він вже й гадки не мав побачити в живих свого колись юного товариша і побратима...

І. БОЙКО,
краєзнавець, член обласного літературного об'єднання.

2 ВІВІТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей, «Умлі руки». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожі». (М). 11.00 — «Радянський характер». Теле-нарис. (М). 11.30 — Літературна передача. (К). 12.00 — Новини. (К). 12.15 — Художній фільм «Ураган в долині». (К). 15.15 — «У світі книг». (М). 15.45 — «В ефірі — «Молодість». (М). 16.45 — Кольорове телебачення. «Фільм — дітям». «Веселі історії». Телевізійний художній фільм. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Подвиг». До 30-річчя звільнення Білорусії від німецько-фашистських загарбників. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 19.25 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Гончарний круг». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм. (К). 22.55 — «На лапах республіки». (К). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.30 — Літературна передача. (К). 12.00 — Новини. (К). 12.15 — Художній фільм «Ураган в долині». (К). 17.05 — «На голонках напрямках п'ятиріччя». (Дніпропетровськ). 17.30 — «Кірова програма». (Ворошиловград). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Для дітей. «Юні прибутовці вогню». (К). 19.00 — Програма «Вісті» з включенням Кіровограда. (К). 20.45 — «На дооранні, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт хору м. Іос-Анжелоса. (М). 22.30 — Літературна передача. (М). 23.15 — Новини. (М).

3 СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Вірність юності». (М). 10.00 — «Щоб бути щасливим». Телевізійний художній фільм. (М). 11.10 — Новини. (К). 11.25 — Кольорове телебачення. Зустріч з народним артистом СРСР В. Меркур'євим. (К). 12.25 — Художній фільм «Початок». (К). 15.15 — «Наука сьогодні». (Дніпроград). 15.45 — Кольорове телебачення. «Граю симфонічний оркестр Центрального телебачення і Все-союзного радіо». (М). 17.00 — «Мама, тато і ми». (Дніпропетровськ). 18.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з футболу. Збірна Польщі — збірна ФРН. (ФРН). В перерві — «День за днем». (Кіровоград). 19.45 — Художній фільм «Солістка балету». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Чемпіонат світу з футболу. 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.10 — Новини. (К). 11.25 — Кольорове телебачення. Зустріч з народним артистом СРСР В. Меркур'євим. (К). 12.25 — Художній фільм «Початок». (К). 17.00 — «Фільм — дітям». Програма художніх фільмів. (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті» з включенням Кіровограда. (К). 19.45 — Кольорове телебачення. «Земля людей». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Сільськогосподарський тиждень». (К). 21.45 — Художній фільм «Нам ніколи чекати». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

4 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо-гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Піти піонерське». (Донецьк). 10.00 — Кольорове телебачення. О. Бальзак. «Шагреніа шкіра». (М). 11.25 — «Ветерани війни в школі». Теле-нарис. (М). 15.15 — Кольорове телебачення. Програма документальних телефільмів. (М). 16.05 — «Шахова школа». (М). 16.35 — «Початок великих жінки». Всесоюзний репортаж. (М). 17.10 — Кольорове телебачення. «Фільм — дітям». «Дім у лісі». Художній фільм. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Людина і закон». (Кіровоград). 19.00 — Кольорове телебачення. Інтербачення. Закриття V Міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського. Концерт лауреатів. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження трансляції концерту. (М). 23.00 — Новини. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНЕ ТОРГОВЕ УЧИЛИЩЕ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

продавці промислових товарів; продавці продовольчих товарів — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік, на базі восьмирічної освіти 2 роки; Контролери-касири — строк навчання на базі середньої освіти 1 рік; продавці оформлювачі вітрил — строк навчання на базі середньої освіти 2 роки.

В училище приймаються громадяни віком від 16 до 25 років, що мають освіту за 8, 9, 10, 11 класів.

Бажаючі вступити до училища подають на ім'я директора заяву з зазначенням обраної спеціальності. До заяви додається атестат зрілості або свідоцтво про освіту за 8 класів, копію свідоцтва про народження, автобіографію, довідку з місця проживання, довідку про стан здоров'я (форма № 286), характеристику зі школи або з останнього місця роботи 4 фотокартки розміром 3X4 см.

ВСТУПАЮЧИ ОДЕРЖУЮТЬ СТИПЕНДІЮ в розмірі 2 карбованців на місяць, демобілізовані вояки з лав радянської армії — 6 карбованців. Випускники училища користуються пільгами при вступі в середні та вищі торгові навчальні заклади.

Документи приймаються з 15 травня по 15 серпня 1974 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Нова, 5.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКА ШКОЛА-ІНТЕРНАТ № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—75 НАВЧАЛЬНИЙ РІК У ВСІ КЛАСИ

До заяви на ім'я директора необхідно подати: свідоцтво про народження (в оригіналі), особову справу із школи, медичні довідки, довідки про склад сім'ї, заробітку, плату батьків, пенсію, аліменти.

Адреса школи-інтернату № 2: м. Кіровоград, вул. Корсенюка, 4. Телефон 2-42-55.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ОБЛПОБУТУПРАВЛІННЯ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників таких професій:

закрійник чоловічого, жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжних професій — закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок.

Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів.

Строк навчання — 12 місяців.

Закрійник жіночого плаття та чоловічих сорочок. Приймаються кравці з досвідом роботи не менше 3 років та освітою 8—10 класів. Строк навчання — 11 місяців.

Перукар широкого профілю і суміжних професій — приймаються широкого профілю, що очолюватиме роботу комплексних приймальних пунктів. Приймаються особи з освітою 10 класів. Строк навчання — 10,5 місяців.

В'язальники по виготовленню та ремонту чоловічих, жіночих і дитячих трикотажних виробів. Приймаються особи з освітою 8—10 класів. Строк навчання — 18 місяців.

Крім того, протягом двох років в училищі підготовляються ще такі професії:

кравець чоловічого жіночого та дитячого верхнього одягу і суміжних професій — художник штуркування тканин; фотограф (з оволодінням закінченого комплексу робіт по виготовленню портретних, репортажних, сюжетних, пейзажних, етюдних знімків); годинникар-грав'єр (з оволодінням ремонту годинників всіх систем і грав'єрних робіт); заготовач-пошивальник по індивідуальному пошиттю та ремонту взуття і суміжних професій — ремонтник чоботів і сумок; закрійник-шапочник по виготовленню чоловічих і дитячих головних уборів і суміжних професій — пошиття жіночих головних уборів.

На навчання приймаються особи обох статей віком від 16 до 35 років. Час навчання в профтехучили-

щі зараховується у загальний трудовий стаж. Учні одержують стипендію (20 карбованців на місяць), а інгородні — ще й квартири.

Вступники особисто подають на ім'я директора училища заяву, направлення місцевого побутового комбінату із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту, довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), три фотокартки (3X4 см).

Документи приймаються до 25 серпня.

Початок навчання — з 1 вересня.

Адреса училища: 316013, м. Кіровоград, 13, провулок Великовисківський, 2, телефон 3-20-17. Іхати автобусами №№ 5, 8, 19; тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4 до зупинки «автовокзал».

ДИРЕКЦІЯ

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 2

ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

На трирічний строк навчання приймаються юнаки та дівчата 1958—1959 років народження з освітою за 8 класів для підготовки: слюсарів будівельних; малярів будівельних; штукатурів-лицювальників-плітківників; слюсарів-вентиляційників по виготовленню деталей вентиляційних систем.

По закінченні училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність.

3 дворічним строком навчання для підготовки: малярів-штукатурів; слюсарів-теслярів.

3 річним строком навчання для підготовки: мулярів; малярів; ліцювальників-плітківників, мозаїстів.

Приймаються без вступних екзаменів юнаки і дівчата віком 15—20 років з освітою за 8, 9, 10 класів і звільнені в запас воїни.

Зарахованих на навчання забезпечують гуртожитком, харчуванням і робочим одягом, грошовим харчуванням, підручниками. Вони одержують третину суми зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Училище має виробничий, добре устаткований комплекс, в якому є кабінети і лабораторії, учбові

магістерії, спортивний та актовий зали, спортивне літнє містечко.

При укладанні в вечірню школу, діють гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності, спортивні секції.

Випускники-вдівки мають право вступати до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені у вищі й середні навчальні заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

Юнаки, які проходять трирічний строк навчання, до закінчення та на рік після закінчення училища отримують відставку від призову до армії.

Вступники подають особисто або присилають заяву із зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (подається особисто), довідки з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286) 8 фотокартки розміром 3X4 см.

Початок навчання 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Іхати тролейбусом № 2 до зупинки «Буддєгаль», автобусами №№ 2, 14, 15 до зупинки «Мічуріна», № 29. Телефон 2-38-49.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975
навчальний рік

для навчання з таких спеціальностей:

швей-мотористи — строк навчання 1 рік; кравець верхнього одягу (2 роки); закрійник верхнього одягу (3 роки); в'язальники панчішно-шкарпеткового виробництва (1—2 роки); перукарі широкого профілю (1,5 року); шевці (3 роки).

В училище приймаються юнаки і дівчата віком 14,5—20 років, з освітою за 8—10 класів.

Учням виплачується стипендія: в розмірі 18 карбованців — вступникам з восьмирічною освітою, з середньою освітою — 30 карбо-

ванців, відмінникам навчання — на 25 процентів вище. Під час проходження виробничої практики доплачується до стипендії 33 проценти від заробленої суми.

Прийом учнів на строк навчання 1 рік для роботи після закінчення училища на Кіровоградській швейній фабриці, фабриці «Україна», Дніпропетровській фабриці ім. Володарського, проводиться без направлень чи за направленнями фабрик.

Прийом учнів на строк навчання 2 роки і більше, для роботи після закінчення училища на фаб-

риці «Індушва», в райноб'є (міськпобут) комбінатах області проводиться із міської і сільської молоді за направленнями цих підприємств.

Училище гуртожитком не забезпечує.

Початок занять 1 вересня 1974 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, направлення на навчання, паспорт або свідоцтво про народження подаються особисто, атестат (свідоцтво) про освіту в оригіналі, довідку з місця проживання, характеристику зі школи чи підприємства, 4 фотокартки розміром 3X4, медичну довідку.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення: на базі неповної середньої школи з спеціальностей:

виробництво штамів і пресформ;
обробка металів різанням;
електроапаратобудування;

На базі середньої школи з спеціальності:
електрообладнання промислових підприємств і установок.

До заяви на ім'я директора технікуму слід додати такі документи: документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3X4 см, витяг з трудової книжки (особам, які мають трудовий стаж).

Вступники складають екзамен: на базі середньої школи: з російської літератури і мови або з української мови і літератури — твір (по вибору вступника), з математики (усно).

На базі восьмирічної школи: з російської чи української мови — диктант (по вибору вступника), математика — усно.

Особи, нагороджені після закінчення восьмирічної школи похвальною грамотою, середньої школи — золотою медаллю, — зараховуються в технікум без екзаменів.

Прийом заяв: від восьмикурсників з 1 червня по 31 липня, від десятикурсників з 1 червня по 14 серпня.

Вступні екзамен з 1 по 20 серпня.

З 1 липня працюють підготовчі курси.

Адреса технікуму: м. Олександрія Кіровоградської області, пров. Леніна, 62.

ДИРЕКЦІЯ.

ЛЕНІНГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 44

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

юнаків і дівчат з освітою 8—10 класів на навчання з спеціальностей:

токаря-универсала і фрезерувальника-универсала з правом роботи на верстах з програмним управлінням.

Строк навчання від 1 року до 3 років.

Учні, що закінчили 8 класів, приймаються на трирічний строк навчання. Після закінчення набувають спеціальності і середню освіту.

Всі учні забезпечуються стипендією і одержують одну третину суми зароблених в процесі виробничої практики.

Інгороднім юнакам і дівчатам на час навчання оформляється прописка у родичів і знайомих. Після закінчення училища інгороднім учням надається гуртожиток по місцю роботи.

Випускники ПТУ при вступі до вузу і технікуму по своїй спеціальності користуються правом зарахування в першу чергу.

Початок занять 1 вересня.

Адреса училища: 197022, Ленінград, П. С., наб. ріки Карповки, 6, 9/11.

Метро: ст. «Петроградська».

Телефони: 38 86-34, 32-59-84, 32-35-80.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патриотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.